

Projekt ADHD

Doplňkový materiál A k závěrečné zprávě projektu ADHD

Kazuistiky

Zveřejňujeme celkem 10 kazuistik.

6 z nich (značeny zeleně) jsou typické, průměrné výpovědi.

Dále pro zajímavost uvádíme ještě další, které se nějak výrazně liší:

Dvě (značeno hnědou barvou, Leon a René) mají rozporuplné závěry – subjektivně AVS přístroj nepřináší zlepšení, objektivně (měření EEG) ano.

Jedna kazuistika (červená barva - Adam), kdy se podle rodičů účinek AVS přístroje po 1 měsíci správného používání neprojevil.

Modrou barvou (Lukáš) pak je uvedena kazuistika dospělé osoby s mnohočetnými mentálními problémy.

Veškerá hodnocení klientů uvádíme bez jakýchkoliv úprav.

Systém hodnocení byl navržen takto:

Po každém použití programu (většinou 1x denně) hodnotilo dítě zaškrtnutím smajlíku – od ekvivalentu 1 (sezení s AVS přístrojem bylo vynikající) až po 4 (sezení bylo nepříjemné). Hodnocení každého jednotlivého programu bylo pro rodiče nepovinné. Poté měli dítě i rodič zaznamenat případné změny v oblasti ADHD po skončení týdne a nakonec měli vypracovat souhrnné hodnocení změn, které nastaly po skončení používání (většinou po 4 týdnech). Způsob hodnocení byl klienty poměrně přesně dodržen. V případě, že hodnocení neposkytli, je to výslovně uvedeno (slovem chybí).

Matěj, 11 let, 6. třída

Diagnostika:

První poruchy ADHD zaznamenány zhruba od první třídy, ale vzhledem k vysoké inteligenci nebyly tyto poruchy tak nápadné. Pedagogicko-psychologická poradna a lékařské vyšetření (2017) potvrdili poruchy učení a pozornosti vzhledem k diagnóze NF1 – neurofibromatoza typ 1 (je spojována s nádory, ADHD, lehkým mentálním postižením). Dosud použité postupy rodiče neuvádí, pravděpodobně žádné, pouze první týden dochází na klinický eeg biofeedback.

Laxman používán podle pokynů - 1 program denně, po dobu 4 týdnů.

Souhrnné hodnocení po 4 týdnech:

Dítě: Jsem rozhodně spokojenější, klidnější, lépe se připravuji do školy a ve škole lépe pracuji.

Rodič: Syn spí dobře i bez programu, přístup k učení se zlepšil a zrychlil, školní výsledky se zlepšily. Je hodný a chování má tudíž stále stejné. Programy byly výborné na únavu a zlepšení energie. Řízeným odpočinkem s programem.

Smajlíci průměr: 2

Postupné výsledky po týdnech:

První týden:

Dítě: Někdy větší a někdy menší chuť do programů, chuť ovlivňovala i únava.

Rodič: Školní výsledky pěkné, vyjmenovaná slova po m jsme zvládli výborně, syn je klidný a vyrovnaný, ale někdy ze školních výsledků je smutný, že to nezvládá a tento týden jsme měli opravdu v pohodě.

Druhý týden:

Dítě: Díky používání programu je školní příprava rychlejší a jednodušší.

Rodič: Syn je spokojenější ve škole, tento týden nebyl smutek ze školy.

Třetí týden:

Dítě: Příprava do školy je rychlejší a jednodušší.

Rodič: Syn je spokojený.

Čtvrtý týden:

Dítě: Rozhodně spokojenost a klid.

Rodič: Lepší jednodušší příprava. Každým týdnem lepší.

Karel, 13 let, 6.třída

Diagnostika:

Od malička hyperaktivita, potíže s krátkodobou pamětí, pozorností, motorikou a usínáním – všechno přetrvává stále. V první třídě diagnostikováno ADHD, má těžkou dyslexii, dysortografii a dyskalkulii s doporučením (PPP) užívat Ritalin. Je inteligentní.

Laxman používán podle pokynů - 1 program denně (nad rámec často i 2 programy denně), po dobu 4 týdnů.

Souhrnné hodnocení po 4 týdnech:

Dítě: Cítím se po tom trochu lépe. Dříve večer usnu.

Rodič: Zdá se mi klidnější, uvolněnější. Dokáže se lépe soustředit na učení nebo čtení. Večer lépe usíná.

Celkově se trochu zklidnil.

Smajlíci průměr: 1

Postupné výsledky po týdnech:

První týden:

Dítě: Lepší nálada, asi dřív usnu.

Rodič: Působí o trochu klidněji, spokojeněji. Večer lépe usíná, ale ráno se stále stejně špatně probouzí. Ani jednou neusnul v průběhu programu.

Druhý týden:

Dítě: Mám lepší náladu a líp usínám. Jsem celkem v pohodě.

Rodič: Je klidnější, spokojenější, méně roztěkaný. Večer lépe usíná. Ranní buzení stále problém.

Třetí týden:

Dítě: Po programu je mi chvíli fajn. Dřív usínám.

Rodič: Všimla jsem si, že se lépe soustředí při učení a tím má i lepší výsledky. Je klidnější, méně roztěkaný. Večer většinou rychleji usne.

Čtvrtý týden:

Dítě: Občas se cítím líp. Někdy dřív usnu.

Rodič: Lépe se soustředí, je klidnější, méně roztěkaný. Večer rychleji usíná.

Denisa, 16 let, 9 . třída

Diagnostika:

Lehké mentální postižení intelektu (od malička, bez bližšího upřesnění). Vzhledem k tomu dítě díky aktivitě rodičů využívá mnoho různých aktivit pro zlepšení psychiky, např. Hra na bubny, tai-chi, zpěv, hudba, omezení PC her, již dříve používali úspěšně AVS přístroj, nedávno návštěva alternativní neurokliniky). ADHD diagnostikováno před rokem s doporučením užívat Ritalin, ale pravděpodobně bylo už dříve, léky neberou. Projevuje se jako emoční labilita, neklid, nesoustředěnost, problémy s učením, psychomotorický neklid, únava.

Laxman používán podle pokynů - 1 program i více programů denně, po dobu 4 týdnů.

Souhrnné hodnocení po 4 týdnech:

Dítě: Mám více energie.

Rodič: Po použití AVS přístroje vidím zřetelné změny k lepšímu. Dcera je viditelně klidnější, více se koncentruje na danou věc. Nepřepadá jí panika z neznámých věcí. Sama se aktivně připravuje do školy. AVS přístroj ráda používala a nebyl den, kdy by o něj nejevila zájem. Sama jsem vyzkoušela 3 programy a super. Takové Diegeridoo nemělo chybu. Hyperaktivní chování je také na lepší úrovni.

Smajlíci průměr: 2

Postupné výsledky po týdnech:

První týden:

Dítě: Spokojené

Rodič: Týden je krátká doba na vyhodnocení, ale drobné výsledky již zaznamenáváme. Klidnější při učení a hlavně déle se vydrží soustředit na danou věc.

Druhý týden:

Dítě: Dobře snáší a těší se jen ta Princezna☺

Rodič: Trochu rozhozená, ale postupně se srovnává, klidnější hlas, více elánu i energie.

Třetí týden:

Dítě: Je úplně nadšená, každý den si hlídá. Fakt dobrá spolupráce.

Rodič: Emočně lepší, vyrovnanější, příprava do školy je mnohem lepší; čte si potichu.

Čtvrtý týden:

Dítě: Je spokojená.

Rodič: Je nadšená, každý den má zájem o AVS – hlavně před kroužkem a školou. No samozřejmě i večer. Je vidět, že jí dělá dobře. Emočně vyrovnanější.

Amálka, 8 let, 3 třída

Diagnostika:

ADHD, typické projevy: vzdor osobnosti, neklid, hyperaktivita, nesoustředěnost, problémově zpracovává emoce, slabé volní schopnosti, dyslexie (záměna písmenek) a další.

Laxman používán podle pokynů - 1 program denně, po dobu 4 týdnů.

Souhrnné hodnocení po 4 týdnech:

Dítě: Zdá se jí, že se ve škole lépe soustředí a přestala opisovat od spolužáků. Také se jí zdá, že rychleji usíná a už není tolik urážlivá.

Rodič: Během poslechu se Amálka absolutně uvolní, občas si brouká, občas usne, vždy se ale na poslech těší. Přístroj používala Amálka téměř vždy po příchodu ze školy, před děláním DÚ. V pondělí 27.11. jsem s Amálkou absolvovala konzultace s třídní učitelkou. Ta mi potvrdila (aniž by o tomto výzkumu věděla), že se Amálka za poslední dobu (cca měsíc) začala více soustředit a že se také zlepšily její školní výsledky – nosí často jedničky, dokonce i jedničky s hvězdičkou, či jedničky podtržené.

Smajlíci průměr: 1

Mé osobní shrnutí celé doby, kdy Amálka přístroj používala:

1. Amálka se více soustředí.
2. Pracuje více samostatně.
3. Při opakovaném používání programů ADHD je mazlivější.
4. Při opakovaném používání programů ADHD má své emoce více pod kontrolou.
5. Častěji si kouše nehty.
6. V oblasti spánku, únavy a energie nepozoruji žádný rozdíl

Závěrem bych ráda podotkla, že Amálce všechno trvá daleko déle, než ostatním dětem – má pomalejší tempo. Jako příklad mě napadá - náprava „R“ a „Ř“ u logopeda trvala intenzivně 2 roky, naučit ji jezdit na kole trvalo skoro 3 léta, psaní ve škole – nestihá běžné tempo - musí psát ob jednu větu.

Proto předpokládám, že v jejím případě by bylo nutné přístroj používat minimálně ještě měsíc, aby dosáhla stejných výsledků jako ostatní děti v tomto programu.

Jinak jsme byli s přístrojem spokojeni, muž si čas od času dopřál relaxační program, během kterého vždy cca po první minutě usnul 😊.

Postupné výsledky po týdnech:

První týden:

Dítě: Amálku používání velmi baví, cítí se klidně a uvolněně.

Rodič: Během poslechu sebou Amálka v první půlce „šije“, během druhé půlky se zklidní, pokud je program delší, stalo se, že usnula.

V kontextu s učením se mi zdá, že na domácích úkolech pracuje daleko více samostatně. Přibližně hodinu po ukončení programu se mi zdá Amálka více soustředěná.

Druhý týden:

Dítě: Amálce se zdá, že se ve škole lépe soustředí na to, co paní učitelka říká. Dříve často opisovala od susedky, protože nevěděla, co má dělat (neposlouchala paní učitelku) – nyní již nepotřebuje opisovat, protože se soustředí, a tak ví, co má dělat.

Rodič: Amálka se na poslech pokaždé moc těší. Snažíme se poslouchat ráno před školou, či odpoledne před děláním domácích úkolů. Při nich si Amálka počíná více samostatně. Zdá se mi, že se ve škole více soustředí, neboť mi doma o vykládané látce více povídá. Jinak je Amálka více mazlivá, spánek má stále stejně kvalitní.

Třetí týden:

Dítě: Chybí

Rodič: Tento týden Amálka poctivě a s radostí poslouchá další programy. Ona sama pracuje stále více samostatně. Zlepšuje se jí koncentrace – což pozoruji při hraní deskové hry Goblíci – jedlíci (hra podobná piškvorkám), kdy Amálka častěji vyhrává. Její větší „mazlivost“ také stále pokračuje. Na co bych ale ráda upozornila, že se rapidně zhoršila v kousání si nehtů. Tento zlovyk má již cca 3 roky, ale za poslední týden si okusuje nehty i okolní kůžičky téměř neustále! V neposlední řadě bych ještě poznamenala, že se Amálka začala více ovládat, či sebekontrolovat. Její unáhlené reakce téměř vymizely.

Čtvrtý týden:

Dítě: Chybí

Rodič: Tento týden jsme Amálce pouštěli programy z jiných kategorií. Pravděpodobně díky tomu se Amálce začalo znovu vracet impulzivní jednání, odmlouvání (afekt).

Dominik, 6 let, 1. třída

Diagnostika:

Velmi hyperaktivní, včetně emočních poruch chování (agresivita). Velmi inteligentní, velmi dobrá paměť, zásoba slov, rád se učí.

Laxman používán podle pokynů - 1 program denně, po dobu 4 týdnů.

Souhrnné hodnocení po 4 týdnech:

Dítě: Chybí

Rodič: Chybí

Smajlíci průměr: 2

Postupné výsledky po týdnech:

První týden:

Dítě: Chybí

Rodič: Chybí

Druhý týden:

Dítě: Chybí

Rodič: Ve škole pracuje dle možností pěkně, horší je to v družině. Tam proti něčemu protestuje, ale nechce říct, proti čemu. Tím vše kazí.

Třetí týden:

Dítě: Chybí

Rodič: Na střídačku. Ale myslím si, že převažuje pozitivum. Spí pořád stejně dobře, koncentrace a emoce jsou myslím lépe pod jeho kontrolou. Pravda je, že se občas lišíme v hodnocení programu, mně se líbí více.

Čtvrtý týden:

Dítě: Chybí

Rodič: Chybí

Petr, 11 let, 5. třída

Diagnostika:

Nesoustředěnost, špatně navazuje vztahy, nevladatelné chování, neklid, pravidelné návštěvy psychiatra a užívá Ritalin.

Relaxman používán až na občasné vynechání podle pokynů - 1 program denně, po dobu 4 týdnů.

Souhrnné hodnocení po 4 týdnech:

Dítě: Ve škole jsem pozornější, paní učitelka mně pochválila.

Rodič: Mluvila jsem s třídní učitelkou, která mi řekla, že syn je klidnější, více se snaží zapojit, lépe vychází se spolužáky a vylepšil si známky – toho jsem si všimla už v žákovské knížce.

Smajlíci průměr: 2

Postupné výsledky po týdnech:

První týden:

Dítě: Hůř se mi spalo. Jinak jsem se cítil lépe ve všem, kromě spaní.

Rodič: Nechala jsem syna psát hodnocení o samotě. Mně se právě naopak zdá, že spí lépe - v noci se nebudí. Zeptala jsem se tedy konkrétně a vysvětlil mi, že se mu hůř usíná, to bych ale přisoudila k blížícím se Vánocům – moc se těší a počítá dny. Po sezeních bývá klidnější – cca 3 hodiny. Lépe komunikuje, nechá si více vysvětlit. Školní výsledky jsou za poslední týden o “fous” lepší.

Druhý týden:

Dítě: Cítím se klidnější, lépe se mi usíná, ale v noci se probouzím.

Rodič: Jsou prázdniny, proto školní výsledky nemohu posoudit. Chová se klidněji. Lépe usíná. V noci se probudí jen jednou a pak spí až do rána.

Třetí týden:

Dítě: Lepší sny.

Rodič: Syn má podle svých slov hezké sny. Část tohoto týdne (vánoční prázdniny) strávil u babičky, která řekla, že je klidnější, dá se s ním mluvit, méně odmlouvá a zdá se empatictější.

Čtvrtý týden:

Dítě: Ve škole jsem pozornější, paní učitelka mně pochválila.

Rodič: Mluvila jsem s třídní učitelkou, která mi řekla, že syn je klidnější, více se snaží zapojit, lépe vychází se spolužáky a vylepšil si známky – toho jsem si všimla už v žákovské knížce.

René, 13 let, 7. třída (bratr Leona)

Diagnostika:

ADHD v 1.třídě, po dlouhou dobu užívá Ritalin, 3 tablety ráno (s malým efektem). Agresivita, vzdorovité chování, nesoustředěnost, impulsivní jednání. Absolvovali 40 sezení (během roku) na terapii neurofeedback, s částečným úspěchem.

Používal Laxman, 1x denně, po dobu 4 týdnů.

Souhrnné hodnocení po 4 týdnech:

Dítě: Chybí

Rodič: Renda na sobě nepocituje žádné změny. Jediné, co se změnilo je, že při používání AVS přístroje vydrží téměř v klidu. Nejvíce se mi líbil program Tichučko, ale v noci se vzbudí 1-2x. Třídní učitel mi říkal, že Renda s ním konečně začal alespoň trochu komunikovat.

Smajlíci průměr: 4

J.Valuch: Podle objektivního měření neurofeedback (Mgr. Kolářová, Karlovy Vary, kam René docházel), které proběhlo 14 dní po skončení domácí léčby AVS, bylo naměřeno razantní a jednoznačné zlepšení (úbytek theta vln aj.). Vzhledem k dalším okolnostem jsme s terapeutkou dospěli k závěru, že silný vliv na symptomatiku ADHD má výchova (matky) – v přítomnosti otce (není to příliš často) téměř žádné symptomy ADHD, zejména v chování, nevykazuje.

Dále se dílčí hodnocení rodiče (postupné výsledky – mírné zlepšení) liší od souhrnného hodnocení (nevidí žádné změny).

Postupné výsledky po týdnech:

První týden:

Dítě: Nic

Rodič: Programy používáme ráno před školou. Změny zatím nevidím žádné. V sobotu byl vykázan z tréninku (spinning), byl roztěkaný a mimo.

Druhý týden:

Dítě: Žádné změny necítím.

Rodič: Chybí

Třetí týden:

Dítě: Nic

Rodič: Bohužel doposud žádné změny nepozoruji. Informovala jsem se i u Rendovo trenéra, ani ten nemůže říci, že by zaznamenal nějaké změny. Přijde mi pouze, že při používání AVS je i trochu klidnější, i když potají koukne, jak dlouho ještě trvá program.

Čtvrtý týden:

Dítě: Chybí

Rodič: Chybí

Leon, 11 let, 5. třída (bratr Reného)

Diagnostika:

Lehká forma Aspergerova syndromu, lehká forma ADHD. Psychomotorický neklid, impulsivita, výrazná hyperaktivita, nesoustředěnost. Nadprůměrné IQ, hodně hraje PC hry. Absolvovali 40 sezení (během roku) na terapii neurofeedback, s částečným úspěchem.

Používal Laxman, 1x denně, po dobu 4 týdnů.

Souhrnné hodnocení po 4 týdnech:

Dítě: Chybí

Rodič: Nepocituje žádné změny. Jediné, co se změnilo je, že při používání AVS přístroje vydrží téměř v klidu. Nejvíce se mu líbil program Nádhera. Po použití AVS se Leon cítil trochu unavený, binaurální tóny mu nejsou příliš příjemné. Ve škole se Leon zhoršil. Třídní učitelka mi říká, že dělá zbytečné chyby při M i Čj. Řekne správný výsledek a napíše něco jiného. Při kontrole diktátu nevidí své chyby. Při posledním tréninku Biofeedbacku kluky paní Kolářová moc chválila. Z mé strany bohužel nemohu potvrdit žádné změny k lepšímu. Určitě budeme pokračovat v používání AVS, protože této metodě velmi věřím a jakmile zpozorujeme nějaké změny, dám vědět.

Smajlíci průměr: 2

J.Valuch: Podle objektivního měření neurofeedback (Mgr. Kolářová, Karlovy Vary, kam Leon docházel), které proběhlo 14 dní po skončení domácí léčby AVS, bylo naměřeno razantní a jednoznačné zlepšení (úbytek theta vln aj.). Vzhledem k dalším okolnostem jsme s terapeutkou dospěli k závěru, že silný vliv na symptomatiku ADDH má výchova (matky) – v přítomnosti otce (není to příliš často) téměř žádné symptomy ADHD, zejména v chování, nevykazuje. Dále se dílčí hodnocení rodiče (postupné výsledky – mírné zlepšení) liší od souhrnného hodnocení (nevidí žádné změny).

Postupné výsledky po týdnech:

První týden:

Dítě: Zatím nic necítím.

Rodič: Programy používá pravidelně ráno před školou. Změny žádné nevidím.

Druhý týden:

Dítě: Necítím žádné účinky.

Rodič: Chybí

Třetí týden:

Dítě: Nic

Rodič: Leon má neustále problémy se soustředěním. Při používání AVS se snaží vydržet v klidu. Aby mu to šlo lépe, tak ho v průběhu programu krmím ovocem, které miluje. (Doufám, že to nevadí).

Čtvrtý týden:

Dítě: Chybí

Rodič: Chybí

Adam, 10 let, 4.třída

Diagnostika:

V první třídě nesoustředěnost, zmatenost, neklid, špatná paměť sluchová, zraková, prostorová, ve 3.třídě návštěva PPP a diagnóza slabší ADHD.

Relaxman, 2-3 měsíce

Souhrnné hodnocení za celou dobu:

Dítě: Chybí

Rodič: Chybí

Smajlíci průměr: 3

Postupné výsledky po týdnech:

První týden:

Dítě: Programy se mi líbí, ale je lepší když tam někdo mluví. Lepší jsou ty kratší.

Rodič: Dítě zatím není schopno si celý program v klidu „vychutnat“, v průběhu pouštění programu jsme u něho a občas se nás zeptá (spíš ukáže přístroj) jak dlouho je ještě do konce. Není schopno se plně ponořit do programu, ale to asi ze začátku žádné dítě. Kratší programy jsou pro dítě lepší, programy s hlasovou nahrávkou jsou pro něj příjemnější. Výsledky zatím nemůžeme posoudit. Jde nám hlavně o koncentraci ve škole, koncentraci při plnění domácích úkolů a školní výsledky. Změny v chování (doma) zatím žádné nepozorujeme, ale v domácím prostředí (pokud se nejedná o koncentraci a soustředění se na přípravu do školy – zatížení mozku) výrazné problémy žádné nemáme. Vzhledem k tomu, že se testování nastartovalo před vánočními prázdninami, počkáme, zda budou nějaké změny po vánočních prázdninách.

Druhý týden:

Dítě: Některé programy jsou dobré a líbí se mi, někdy je lepší, když je program kratší, ale když se mi líbí, tak mi nevádí, že je dlouhý.

Rodič: Dítě zatím stále není schopné (i když je to oproti 1. týdnu lepší) si celý program v klidu užít. Nadále se při některých programech ptá (ukazuje přístroj – brýle ani sluchátka nesundává) kolik minut je ještě do konce. Nadále jsou pro něj programy s mluveným slovem příjemnější, je schopno u nich více relaxovat.

V prvním a druhém týdnu jsme se snažili využít více programů. V dalších týdnech bychom se chtěli zaměřit na určité konkrétní programy a opakovat je.

Změny v chování dítěte zatím žádné nepozorujeme, ale bude to asi tím, že byly vánoční prázdniny a dítě nebylo školou zatíženo.

Dnes startujeme třetí týden, kdy už začala školní docházka, ve škole jsem informovala třídní učitelku, uvidíme, zda bude nějaká reakce ze školy. Tento týden budeme i doma moci posoudit, zda nastaly nějaké změny při přípravě do školy, plnění domácích úkolů, chování, atd.

Třetí týden:

Dítě: Programy, kde se mluví jsou pro mě lepší a nevadí mi i když jsou delší. Třeba FIX byl už hodně dlouhý☺.

Rodič: Stále přetrvává, že dítě není schopno se na celý program v klidu soustředit. Pokud je program mluvený (snažili jsme se tyto programy tento týden více využívat) je schopno se lépe soustředit (je vtažen do příběhu a tím podle nás neočekává, kdy už bude konec). Tento týden jsme se snažili zaměřovat na konkrétní programy, které by nám mohly s problémem dítěte pomoci.

Hlavní programy – používáme každé ráno

Melodie, Domeček, Zamykám les, a Ráno do školy, Na učení, Prázdniny, ...

Vedlejší programy – používáme navečer nebo večer

Delfín, Klídek, Numero, Einstein, Fix, Kotva, Borec, Princezna, ...

Změny v chování, vůli, školních výsledcích, koncentraci dítěte zatím žádné nepozorujeme, naopak jsme se po vánočních prázdninách opět vrátili do stavu před testováním. Vzhledem k tomu, že již začala škola a mozek je již více zatížen, nadále přetrvává nesoustředěnost (odbíhání od stolu, hraní si s tužkou,) při plnění domácích úkolů a při přípravě do školy.

Ze školy zatím zpětnou reakci nemáme☺

U dítěte nadále přetrvává:

- Na běžnou otázku někdy nedovede odpovědět.
- U složitější úkolů (písemná práce, kde je více zadání - úkolů) ztrácí orientaci, nerozumí zadání.
- Má problém s pamětí (zapamatovat si slovíčka, zapamatovat si třeba pouze 3 jména – Vlastivěda – opakujeme průběžně třeba 30 minut stále dokola☺ potom navečer (večer) použijeme např. KOTVU a mám pocit, že si to stejně nepamatuje☺, má problém se orientovat např. v českém jazyce ve slovních družích, i když to neustále opakujeme dokola☺ Co se týká třeba ale diktátů (vyjmenovaná slova apod.) je schopen toto napsat skoro bez chyb, ale to bylo i před testováním.)

Jak jsem již psala u dítěte byla mimo jiné diagnostikována podprůměrná zraková, sluchová i prostorová paměť. A oslabení ve sluchové syntéze a diferenciaci.

Čtvrtý týden:

Dítě: Programy s brýlemi mě docela baví, někdy se na ně i těším. Stále se mi více líbí programy, kde se mluví. Kdyby se mluvilo u všech bylo by to super. Některé mi připadají i vtipný☺.

Rodič: Stále pokračujeme, tak jak jsme začali hned na začátku testování. Tzn. ráno hlavní program, odpoledne nebo navečer program vedlejší.

Snažíme se více využívat programy, které si myslíme, že by pro dítě byly nejvhodnější.

Nadále stále přetrvává, že dítě chce informaci o tom, kolik času mu zbývá do konce (max. 2-3x během programu, např. informace: 10 minut do konce, 5 minut do konce ...)

Dítě nemá s používáním brýlí žádné problémy, bez jakéhokoliv odmítání si brýle vždy bez problémů vezme.

Tento týden jsme od čtvrtka odpoledne začali používat nové zesílené programy, do kterých vkládám spoustu nadějí. Snad se nám již konečně nějaké výsledky dostaví.

Co se týká vůle, přístupu k učení (plnění školních povinností, domácích úkolů), koncentrace (plnění domácích úkolů, příprava do školy), školní výsledky, - tam jsme se zatím vůbec nikam neposunuli☹. Upínám naděje na zesílené programy a moc bychom si přáli, abychom aspoň o kousek pokročili. Snad už nás to konečně čeká teď. Doufáme, že programy (používané programy jsem již psala v minulém hodnocení i v mailu) používáme správné. Kdyby Vás napadlo, na které programy se třeba více zaměřit, moc Vás prosím o zpětnou vazbu.

Nadále se snažíme, aby dítě mělo pohyb (v týdnu chodí pravidelně na badminton a trénuje na kole BMX, o víkendech jezdí na snowboardu a bruslích), ale aby také mělo prostor na volný čas (na tvoření, vyrábění, hraní, atd.) a odpočinek. Stále pokračujeme v medikaci od prof. Fábera – Piracetam 1. týden 1-0-0, 2.týden 2-0-0, 3.týden 2-1-1, 4. týden 2-1-1, pak měsíc vynecháme a začínáme znovu.

Ještě jednou moc děkujeme za prodloužení doby zapůjčení přístroje.

Vzhledem k tomu, že stále pokračujeme v testování, souhrnné hodnocení za celou dobu jsem zatím nevyplňovala.

Pokud byste si udělal chvilku času a mohl se na náš případ podívat (psali jsme si e-mailem 9.1.2018, kde jsem Vám posílala zprávu z PP a vyšetření EEG) byli bychom moc rádi.

Ještě jednou za vše moc děkujeme.

Pátý týden:

Dítě: Programy mě docela baví, když se tam mluví, je to lepší. Některé mi přijdou hodně dlouhý, lepší jsou pro mě ty kratší.

Rodič: Nadále pokračujeme ve stejné frekvenci používání programů (ráno – hlavní program, odpoledne (navečer) – vedlejší program). Pokud je v programu mluvené slovo, nebo hudba, je to pro něj nadále příjemnější.

Dítě chce stále informaci, kolik zbývá do konce programu (informace mu stačí po 5 minutách – 10 minut do konce, 5 minut do konce).

S používáním brýlí nemá nadále problém, vždy si brýle bez problémů vezme.

Malinké zlepšení možná vidíme při plnění domácích úkolů, je víceméně schopné se na úkol soustředit. Jinak nadále přetrváváme ve stejném stavu, ale určitě se nevzdáváme a pokračujeme dále!!!!

Šestý týden:

Dítě: Lepší jsou ty programy, kde se mluví anebo tam je hezká hudba, třeba bubínky.

Rodič: Nadále pokračujeme ve stejné frekvenci používání programů (ráno – hlavní program, odpoledne (navečer) – vedlejší program). Pokud je v programu mluvené slovo, nebo hudba, je to pro dítě nadále příjemnější.

Stále přetrvává, že chce dítě informaci, kolik mu zbývá do konce programu – stačí mu to po 5 minutách.

Pokaždé mi na třeba totožný program reaguje jinak. Např. tento týden program „Ráno do školy“, v sobotu na program reaguje nadšeně, super, nejlepší. V pondělí na ten samý program reaguje jo dobrý.

Následující týden zkusíme moc programy nestřídat a zkusit být více stereotypní. Třeba to bude mít větší účinnost.

Pokud mám zhodnotit tento týden, žádné velké změny nenastaly. Snad možná trochu (pondělí, úterý – konec šestého týdne) v přístupu k domácí přípravě a přípravě do školy, ale zase na druhou stranu, nevím, jestli to není tím, že ve škole na něj pravděpodobně nebyl vyvíjen takový nátlak jako obvykle, vzhledem k tomu, že se známky na pololetí již uzavřely a nepsaly žádné písemky apod.

Sedmý týden:

Dítě: Někdy mě brýle baví více, někdy méně. Naši mi vybírají programy, které se mi více líbí. Tak je to fajn.

Rodič: Nadále pokračujeme ve stejné frekvenci používání programů (ráno – hlavní program, odpoledne (večer) – vedlejší program). Tento týden jsem se snažila vybírat programy, které mi pro dítě přijdou příjemné.

Stále přetrvává, že chce dítě informaci, kolik mu zbývá do konce programu – stačí mu to po 5 minutách. Tento týden pozoruji, možná to bude tím, že si na programy třeba více zvyknul anebo mu vybíráme programy, které jsou pro něj příjemné, že i když mu informaci o čase podávám, nepřijde mi tak soustředěný na to, kolik mu zbývá do konce, kolikrát ani neví, že mu čas nahlásím a potom se diví, že jsem mu to neřekla a že už je konec.

V rámci zhodnocení tohoto týdne mi přijde, že se nám snad pomalu začínají objevovat po malých krůčcích výsledky. Ke konci šestého týdne, jsem již tak něco málo zaznamenala a tento týden jsem si to tak nějak potvrdila. Začínám pomalu trochu vidět úspěch v přístupu k plnění domácích úkolů (není to tak časté hraní si např. s tužkou apod., připadá mi, že se na úkoly trochu více dokáže soustředit – i když i tento týden se nám stalo, že od domácího úkolu odběhl, protože si na něco vzpomněl a potřeboval to hned vyřešit). Dále, když se mu v domácím úkolu třeba něco nepovedlo a chtěla jsem to po něm předělat, byl více odmítavý, až vztekly, tento týden to vzal tak nějak docela v pohodě. I co se týká přípravy do školy (naše příprava do školy netrvá nějak extrémně dlouho, max.10 minut na předmět, takové zopakování, protože vzhledem k jeho špatné paměti, je potřeba s ním stále opakovat dokola), mi přijde ne až tak negativní a odmítavý. Sice občas odběhne a musím ho nahánět, ale i tak mi příprava do školy přišla o něco lepší.

Co se týká emocí, tak konflikty se starší sestrou občas stále mají (ale to je asi skoro ve všech rodinách). Pokud se spolu dostanou do konfliktu, přijde mi podstatně méně agresivní, spíš nám přechází do pocitu ukřivdění.

Osmý týden:

Dítě: Docela mě to baví. Kratší programy jsou lepší, než ty delší.

Rodič: Nadále pokračujeme ve stejné frekvenci používání programů (ráno – hlavní program, odpoledne (večer) – vedlejší program). Nadále se snažíme vybírat programy, které jsou pro dítě příjemné.

Stále přetrvává, že dítě chce informaci, kolik mu zbývá do konce programu – stačí mu to po 5 minutách. I když mi to tento týden spíš připadalo, jako kdyby to už měl zjeté, že mu to takto říkáme. Sice to nadále vyžaduje, ale myslím, že někdy mě ani nevnímá a uvědomí si to třeba později, i když jsem mu už informaci o čase podala.

Co se týká zhodnocení tohoto týdne, připadá mi, že se snad výsledky začínají po malých krůčcích objevovat. Asi je u nás potřeba delší čas, než budou nějaké výsledky opravdu vidět. Při plnění domácích úkolů mi přijde více soustředěný (samozřejmě se snažíme o to, aby na stole neměl věci, které by ho mohly rozptylovat). Při neúspěchu (např. chyba v domácím úkolu, přípravě do školy apod.) je schopný přiznat chybu a v klidu ji opravit. Při domácí přípravě (krátké zopakování učiva na další den) je stále méně soustředěný, není moc schopen sednout v klidu za stůl a během 10-20 minut mít přípravu na další den zvládnutou. Asi ještě stále nepochopil, že pokud to co nejdříve udělá, bude mít více volného času. Takže přípravu stále protahuje☺. Ale jinak mi přijde takový celkově rozumnější.

Tento týden jsem měla schůzku s jeho třídní učitelkou, tak mám zpětnou vazbu i ze školy. Stejně jako já, tak i paní učitelka, vidí nějaké změny, za posledních 14 dnů (já jsem to viděla stejně – viz. minulé hodnocení). Tak doufám, že i když třeba po malých krůčcích, se budou změny více objevovat.

Dle infa od paní učitelky je schopen se třeba při hodině čtení již více soustředit (ví, kde se zrovna čte – což dříve vůbec nebylo). Dále jí připadá, že je schopen řešit různé situace, které dříve nevyřešil (no, vyřešil, ale slovy „co mám dělat“ – teď je schopný najít sám řešení). Dále jí připadá, že změna nastala také v jeho uznání chyb, chybu prý uzná a nepolemizuje o tom.

Tak snad jsme už konečně na dobré cestě a bude to čím dál lepší.

Devátý týden:

Dítě: Někdy mě to baví víc, někdy míň.

Rodič: Stále pokračujeme ve stejné frekvenci používání programů (ráno – hlavní program, odpoledne (navečer) – vedlejší program). Opět jsme se snažili vybírat programy, které jsou pro dítě příjemné a které máme ověřené, že se mu líbí.

Nadále chce dítě informaci, kolik mu zbývá do konce programu – stačí mu to po 5 minutách. Přijde mi, že tuto informaci již požaduje ze stereotypu.

Co se týká zhodnocení tohoto týdne, oproti minulému týdnu zatím viditelné zlepšení nevidíme. Asi jsme na tom zatím tak nějak stejně. Co se týká soustředění při plnění domácích úkolů a domácí přípravě asi budeme potřebovat více času, i když je to oproti úplnému začátku o něco lepší (není schopen se na celý úkol plně v klidu soustředit, vždycky si třeba na něco vzpomene a potřebuje nám to sdělit, při domácí přípravě odbíhá, vrtí se apod. Nadále přetrvává náš problém se špatnou pamětí☺, se špatným porozuměním pojmů např. neustále každý den v krátkosti opakujeme slovní druhy, pády, rody, vzory. Každý den třeba jenom na jedné větě. Ale pokaždé když chci např. slovní druhy, tak pořádně neví, co po něm chci. Pokud bych mu řekla, to jsou ty do deseti, tak se hned chytne. Takže potom odpoví správně, ale má problém se zapamatováním pojmů a celkově se schopností se něco naučit nazpaměť.).

Ale pokud bych ho měla zhodnotit celkově, připadá mi rozumnější.

Lukáš, 36 let

Diagnostika:

Spastik, mentální poškození, ve 3 letech febrilní křeče, nemluvil, nechodil, neviděl. Díky intenzivní celoživotní péči rodičů částečné změny k lepšímu, dochází do stacionáře, závodí. Poškozený zrak (20 dioptrií) a mozek, psychomotorický neklid, dyslexie, dyspraxie, nesoustředěnost, negativní emoce, velmi hyperaktivní a mnoho dalších psychických symptomů.

Relaxman, používal téměř každý den, po dobu 7 týdnů.

Souhrné hodnocení po 7 týdnech:

Dítě: Hodně jsem se zklidnil. Dobře spím, moc se nebudím. Víc mně to myslí. Jsem v pohodě, dělám všechno s rozmyslem. Rád poslouchám. Pomohlo mi to moc, cítím se skvěle. Děkuji moc.

Rodič: Skromné hodnocení, které Lukáš napsal, dostal jako samostatnou práci. Je to sice „nadrápáno“ a s chybama, ale věřte, že si nevzpomínám, že by něco s takovou chutí psal. Opravila jsem s ním jen chyby v pravopisu. To, že dělá věci s rozmyslem, jak výše píše, mně zaráží, že tuto větu napsal, protože – co je to s rozmyslem – nikdy nevěděl, co to znamená. Určitě ale došlo ke zmírnění hyperaktivního chování, větší soustředěnost, lepší spánek, komunikace bez vztekání, dá se říct, ochota ke čtení a procvičování logopedie. Vše probíhá bez výhrad z jeho strany. Po celou dobu testování, je veselý, ani jednou se nerozplakal. I za mně hodnotím změnu za NESKUTEČNOU.

Smajlíci průměr: 1

Postupné výsledky po týdnech:

První týden:

Dítě: Pocit klidu.

Rodič: Zřetelně se projevuje menší odpor k povinnostem. Po ukončení některého programu (nejvíce v programu BOREC) zůstane sedět minimálně 3 minuty beze slov a chvíli to pak ještě vypadá jako by byl „zabrzděný“. Nevím, zda je to programem možné nahradit, ale častěji se objevují situace, kdy se směje a je veselý. Vyzkoušeli jsme i více programů, než uvádím, ale některé programy se jeví, že nefungují, tak jak by měly.

Druhý týden:

Dítě: Chybí

Rodič: Nižší výkyvy nálad, po rozčilení se omluví, dříve nedělal, rozhodně spolupracuje na společných činnostech v domácnosti. Bez odporu procvičuje logopedická cvičení. Obecně je více v pohodě. Jako rodiče zaznamenáváme, že je nižší frekvence telefonických hovorů z Lukášovy strany. Jako by měl nižší potřebu se dotazovat, kdy přijdeme domů, jestli může to či ono... Dobrá nálada u něj stále trvá.

Třetí týden:

Chybí úplně

Čtvrtý týden:

Dítě: Sem spokojen moc.

Rodič: Lukáš má oblíbené programy, kterým dává přednost. I přes to se daří vyzkoušet některý jiný, ještě neposlouchaný program. Denní poslech bere se samozřejmostí a při poslechu vypadá, že si to užívá. Oblíbil si kratší programy, je při nich spokojený.

Projevuje se častěji ochota, spokojenost a naslouchá, nepřerušuje v hovoru druhé. Ochotně spolupracuje snad asi při všem, co se po něm chce. Vypadá to jako ideální stav, samo sebou, že ještě to tak není, ale posun, který spatřuji při používání Relaxmana po dobu 4 týdnů je takový, jako posun při běžném přístupu po dobu tří let.

Lukáš se stává klidným a pohodovým, vydrží sedět konečně trochu v klidu. Nedaří se uklidnit dech po plynulejší řeči. Jsme velmi spokojeni, děkujeme.

Pátý týden:

Dítě: Vrány nejlepší program – hlavní. Delfín nejlepší program vedlejší.

Rodič: Lukáš je klidný, pohodový. Nestresuje se, nespěchá. Vždy byl spolehlivý a věřili jsme mu, ale protože jsme situaci prověřovali, je jasné, že důvěra nebyla 100%. Teď se ale jeho spolehlivost pro nás, jako pro rodiče, jeví jako samozřejmá a cítíme, že mu můžeme dát větší volnost.

Dříve, pokud nevznikaly žádné konfliktní situace, které většinou nastávaly v případě činností, se kterými on nesouhlasil nebo se mu je dělat nechtělo, nevznikaly žádné zlosti, smutky nebo odpor. Bohužel, ale povinnosti jsme mu neodpouštěli a trvali jsme na základních návycích a spolupráci při běžných domácích činnostech. Tyto byly dříve VŽDY bojkotovány z jeho strany a dovedl svým chováním vytvořit takovou atmosféru, že pak už společná práce nepřinášela nikomu v rodině dobrý pocit. Vše bylo pod rouškou – u jednoho uražení a na naší straně rodičů – rozčilení. Každá domluva a vysvětlování předem, než k samotné činnosti mělo dojít končilo založením rukou na hrudi a nesouhlasným postojem.

Včera, kdy jsme ukončili pátý týden testování a já jsem Lukyna požádala o odhrnutí a odházení sněhu. Řekl, že pak, že si na chvíli zdřímne. Dali jsme Relaxmana, pak se prospal a řekl, že jde na ten sníh. Vše si po sobě uklidil, žádné řeči kolem nevedl. Nenamítal nic ani když jsem mu připomněla rukavice. Prostě to udělal. Obecně je ochotnější jakoby pochopit, že to stejně musí udělat.

Co se týká spánku, tak velmi dobře a rád spával. Spánek byl ale neklidný a takový povrchní. Myslím si, že spí i líp, protože dříve, když jsem za ním šla do pokoje říct mu, že odjíždím, věděl, že jsem do pokoje vešla. Nyní se vzbudí, až přijdu až k němu. Dcera, která přijíždí domů dvakrát za měsíc a má pokoj vedle něj, tak říká, že ho neslyší v noci mluvit ze spaní a že už tak sebou v posteli nemele.

Chodí do stacionáře, kde maluje na hedvábí a tvoří výrobky z keramiky. Ze stacionáře prozatím nemáme žádné zprávy. Neinformovali jsme je o tomto testování, čekáme, že se to v chování i u nich projeví a řeknou nám to po čase. Chodí také na logopedii, na kterou se mu nechce moc připravovat, ale jeho přístup k procvičování se změnil. Jako by pochopil, že to není o učení, ale o procvičování.

Co se týká koncentrace, tak ta se výrazně mění. Z překotného chování pozorujeme zklidnění. Bohužel se to ještě neprojevuje tak, aby se zpomalila i řeč. Tumultus a překotnost má 33 let, po febrilních křečích, které způsobila trojkombinace očkování v necelých třech letech. Ale ještě nejsme u konce :)

Děkuji a přeji krásný den do Prahy

Šestý týden:

Dítě: Chybí

Rodič: Šestý týden byl u nás trochu ve shonu. Rodinné návštěvy, lyžařský výcvik, který byl přerušen pro nedostatek sněhu, takže zklamání a zase radost.... Mezi výcvikem se zranil na atletickém tréninku a vždy tyto situace Luky pojme jako "konec světa". Myslím si, že tentokrát vzniklé situace neprožíval tak tragicky, fakt uvěřil, že se nic nestane, že se noha zahojí a že bude lyžovat a když nebude lyžovat teď, tak si to vynahradí jindy. Dříve se se mnou hádal, trucoval a vypadalo to u nás, jako bychom my ovlivnili počasí nebo že na tréninku zakopl o překážku. Je krásné, jak se u něj projevuje radost z činností, které umí!!!

Ještě více se nějaké změny projevují ve stacionáři. Řekl mě, že ho pořád chválí a že tam řekl, že už nebude dělat keramiku, ale že bude malovat jen na hedvábí. Prohlásil, že ho to uklidňuje. Řekli mu, že se osvědčil a že souhlasí. Maluje nádherné obrazy na hedvábí a je zajímavé, že u toho fakt vydrží. Prosazuje si své rozhodnutí, to sice dělal vždy, ale teď to dělal jiným způsobem. Když tedy dojde k první výhradě z naší strany, tak "brblá" a je tam náznak vzteku. Netrvá to ale tak dlouho a neodchází uražený pryč. Pak to většinou ještě probereme a vysvětlíme, proč ano a proč ne. Většinou se to dořeší k jeho spokojenosti.

Lyžařský výcvik bude pokračovat ještě některé dny v příštím týdnu, ale nyní, když se denně vracel z lyžování, tak byl unavený a jedenkrát usnul a druhý program jsem mu už večer nemohla dát. Také odesílání těchto hodnocení je opožděné z důvodu toho, že když večer poslouchá, tak už nezapisuje, jen mě to řekne a já to poznačím. Pak musím čekat, až si to doplní.

Co se týká koncentrace, tak bych to nerada zakřikla, ale pozoruji změnu. Vydrží déle u různých činnostech. Počkám ještě týden a napíšu, ale nemůže to být náhoda, protože poslouchá a přitom se zastaví, nepobíhá, neptá se znovu, co jsem říkala. Zní to asi hloupě, ale neodporuje, když po něm chci nějakou drobnou práci, nezlobí se, když řeknu "udělej to hned, ať na to nemusíš myslet", odnáší odpadky, no a to nebylo nikdy bez nějaké připomínky nebo o tom, že řekl "mami potom". Je jiný!!!! Přeji krásný den do Prahy.

- 19 -

Sedmý týden:

Dítě: Lépe funguji a lépe spím. Lépe se mi daří.

Rodič: V tomto sedmém týdnu bylo několik překvapení. Naučil se nádherně vytrácet z rodinného dění. Měli jsme doma jedno pěkné výročí, a protože jsme se na Vysočinu před 18 lety přestěhovali ze Severní Moravy, naši příbuzní a přátelé to k nám mají 250 km, takže návštěvy jsou s noclehem. Protože mám doma "oči všude", tak jsem vyzorovala, že Luky využívá volný prostor k tomu, aby mohl zasednout k PC. Nebráníme mu v tom, protože čas k tomu vyhrazený celkem dodržuje. U PC většinou diskutuje přes Skype s kamarádama a kamarádkama. Teď ale konverzace nějak ustaly a nastoupila nějaká (sice logická) hra. Tři dny jsem to tolerovala a neřekla jsem, že jsem si toho všimla. Pak jsem se ho ale zeptala, co to má nového..... Je to nějaká nesmyslná hra, kde se musí snažit, aby se provoz denně nějakou činností zachovával. Viditelně byl nervózní, když četl. Jako by se už viděl jinde. Několik dnů trvalo, než si dal říct, že je to nesmysl a nic mu takové zabíjení času nepřinese, že to jsou jen stresové prožitky a nutí ho to někam jít, jako by byl pejsek na obojku. Tak to asi zabralo, slíbil, že nám řekne, jak se rozhodl. Domluvili jsme se, že nám to řekne do dnešního dne, tj. do konce ledna, jestli hru vymaže sám nebo ... to budeme muset udělat my. Víím, že se rozhodne pro to vymazání, ale nejsem si jistá, zda to bude v souladu s jeho přáním, uvidíme.

Posun v tomto týdnu vidím ten, že se hodně rozdiskutoval, hlavně s manželem a staví se k diskuzím tak nějak pevněji. Je celkem dost hlasitý, ale je méně překotnější v mluvě, připadá mě, jako by se více prosazoval. V neděli jsem se s ním domluvila, že si po obědě na chvíli zdřímnu a že až se vzbudím, tak že společně převlečeme postele a že budu potřebovat vyklidit myčku. Nevěřila jsem svým očím, když jsem vstala. Myčka byla vyklizená a on dokončoval svlékání povlečení v pokoji, kde jsme měli ubytovanou návštěvu. Vůbec to nechápu. Za všechny věci, které mě u něj překvapují jej chválím a dávám mu najevo, že jsem překvapená. Těší mě, že i on má radost, že to vidím. Manžel se k tomu moc nevyjadřuje, jen to všechno pozoruje. O testování Relaxmanem doma nediskutuji, bereme Lukášovo poslouchání programů jako součást dne, Luky neodporuje, snad někdy, když je to špatně načasováno a zasahuje mu to do nějakého jiného plánu, ale domluvíme se. Oba s manželem se ale shodujeme na tom, že se něco děje a že je soužití s Lukynem jiné. Mám pocit, jako bychom byli vystaveni menším konfrontacím s Lukášovými náladami.

Lukáš je sportovec, a tak má dost blízko i ke sportům vysílaným v televizi. Dříve, když se díval na hokejový zápas a hrál jeho oblíbený tým, tak v případě, když jeho tým prohrával, odcházel v průběhu zápasu a šel spát. Působilo to, jako by nechtěl zažívat smutek z toho, že jeho tým prohraje. Teď jsem si všimla, že vydrží do konce zápasu, i když jeho tým prohrává. Nevím, co si o tom mám myslet. Může to být to, že se takto projevuje jeho větší sebevědomí a že možná chápe, že on Lukáš, který týmu fandí, nebude výsledkem poražen, když jeho tým prohraje?
Zdravím a přeji hezký den